

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615206749
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1615206749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Majerského, v sporovej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, konajúci na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: G. Č., O. XX.X.XXXX, U. H.M. XX, K. X., o zaplatenie 519,54 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 5C/912/2015-40, zo dňa 15.3.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol; žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 12.6.2015 domáhal, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie 519,54 eura spolu so zmluvným úrokom 30 % ročne zo sumy 420,27 eura od 14.6.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 501,64 eura od 25.8.2014 do zaplatenia.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu k skutkovému stavu za preukázané, že žalovaný podpísaním formuláru žiadost', vypracovaného žalobcom, navrhol 16.4.2010 uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydanie kreditnej karty s dojednaným úverovým rámcom 500 eur; žalobca návrh prijal, čo potvrdil 16.4.2010 podpisom na zmluve.

3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Objasnil, že pre takúto zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť; Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné.

4. S ohľadom na uvedené, súd prvej inštancie skúmal, či zmluva obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pričom skonštatoval, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v nadväznosti na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Poznamenal, že zmluva obsahuje len údaj o výške splátky 25 eur (min. 4% z úv. rámca) a údaj o termíne splatnosti, uvedený ako 10. deň v mesiaci. Mal za to, že zo zmluvy preto nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká na splátku úroku a prípadne aká na splátku poplatku. Bol názoru, že žalobca takýmto postupom obchádzal ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a to hlavne § 9 ods. 2 písm. k). Zdôraznil, že zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. V tejto súvislosti podotkol, že rozpis predpísanej splátky je síce uvedený vo výpise z úverového účtu, avšak žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanému bola táto informácia poskytnutá v čase podpisu zmluvy. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, t.j. náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom tento údaj má byť v zmluve uvedený presne a to označením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Ďalej poukázal na to, že v zmluve nie je uvedená ani priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z.; v zmluve jednoznačne nie je uvedená ani výška RPMN, t.j. náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalobca v zmluve uviedol len príklad pre jej výpočet vo vzťahu k inej výške úverového rámca a inej výške prvého čerpania.

5. Na uvedenom základe súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere síce bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená platne, avšak v dôsledku chýbajúcich náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nakoľko sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, žalobcovi neprislúchajú žiadne úroky z úveru a ani poplatky spojené s poskytnutím úveru (vrátane poplatkov za poistenie úveru). Súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovi neprináleží ani nárok uplatnený v súvislosti s poistením vo výške 5,81 eura, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaného prihlásil do poistenia v rozsahu, ako bolo dojednané v zmluve. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalovaný je povinný žalobcovi vrátiť len skutočne čerpané peňažné prostriedky. Pokiaľ sa jedná o ďalšie zložky, ktoré boli na ťarchu žalovaného účtované zo strany žalobcu, t.j. nároky na poplatky za upomienky, poplatky za hotovosť a náklady spojené s uplatnením pohľadávok, poukázal na to, že súčasťou uzavretej zmluvy nie je žiadne dojednanie o poplatkoch a ich výške, pričom vzhľadom na skutočnosť, že úver sa považuje za bez poplatkov, a zároveň s poukazom na to, že veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, súd prvej inštancie usúdil, že žalobca nemal ani právo úhrady vykonané žalovaným započítavať na predmetné poplatky. Ďalej uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na náklady v súvislosti s vymáhaním, pretože nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje. Skonštatoval, že žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 873,85 eura; z rozpisu úverového účtu však mal za zrejmé len výbery v ATM v celkovej výške 410 eur, a v úvode položka - finan. FMRB vo výške 422,10 eura, t.j. spolu 832,10 eura; na splatenie úveru žalovaný uhradil 1.165,24 eura.

5.1. Konštatujúc, že žalovaný žalobcovi vyčerpané peňažné prostriedky vrátil, resp. zaplatil viac ako bol povinný platiť, súd prvej inštancie žalobu za použitia § 2 písm. a), písm. b), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) - y) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52, § 53 ods. 1, ods. 2 ods. 3 a ods. 4 písm. k) a § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka zamietol v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p. a vychádzajúc zo skutočnosti, že plne úspešný žalovaný náhradu trov konania nepožadoval a ani mu žiadne trovy nevznikli, náhradu trov konania mu nepriznal.

6. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na skutočnosť, že predmetom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání kreditnej karty uzavretej medzi ním a žalobcom bolo poskytnutie revolvingového úveru, t.j. poskytoval žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého mohol žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záležalo výlučne na vôli žalovaného, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca

vyčerpá; mohol teda čerpať napr. aj len časť poskytnutého rámca jednorazovo alebo opakovane, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia. Vôľu žalovaného nevedel ani predpokladať ani ovplyvniť, preto nemohol v zmluve uviesť presný termín konečnej splatnosti úveru, celkovú čiastku, ktorú je žalovaný povinný vrátiť a ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to urobil v bode III. 3.1. VÚP a časti B) zmluvy, podľa ktorého je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 4 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Zdôraznil, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalovanému vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a teda žalovaný mal presnú vedomosť o tom aká je jej aktuálna výška. Poznamenal, že pri takýchto úveroch záleží výlučne na vôli klienta, kedy a v akej výške pristúpi k splácaniu poskytnutých peňažných prostriedkov, keď môže kedykoľvek splatiť celý úver naraz formou mimoriadnej splátky alebo môže úver splácať formou mesačných splátok s dohodnutou minimálnou výškou splátky, čím sa doba splácania predĺži. Klient môže svoje správanie týkajúce sa čerpania a platenia úverových prostriedkov ľubovoľne meniť, môže po vyčerpaní úverového rámca a jeho čiastočnom splatení opätovne pristúpiť k čerpaniu úveru do dosiahnutia maximálnej výšky úverového rámca a pod. Bol preto názoru, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nebolo možné určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.

7. Upriamil ďalej pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v ktorom sa konštatuje, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8C/284/2015-67, zo dňa 6.11.2015, kde zmluvou predloženou v konaní bola zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, teda o povolení prečerpania finančných prostriedkov, pričom súd v predmetnom konaní dospel k záveru, že na takýto typ spotrebiteľského úveru sa v zmysle § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. nevzťahuje § 9 ods. 2, a teda ani § 11 ods. 1 cit. zákona.

8. Namietal, že v zmluve zverejnil príkladný výpočet RPMN pri výške prvého čerpania 700 eur a pri splácaní úveru formou dohodnutých mesačných splátok; výška RPMN pri týchto podmienkach bola 34,53 %, čo je zrejme z časti B) lícovej strany zmluvy. Mal za to, že tento údaj bol dostatočný, aby si mohol žalovaný porovnať podmienky úveru s inými poskytovateľmi úverov. Upriamil pozornosť na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/353/2012-89, zo dňa 31.7.2013, ktorý vyslovil názor, že v danej veci sa jedná o revolvingový úver a RPMN nie je možné stanoviť, preto ani neuvedenie RPMN nemôže v zmysle § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. byť bez úrokov a bez poplatkov. Záverom zdôraznil, že zmluva, ktorú uzatvoril so žalovaným obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a že dostatočne preukázal oprávnenosť celého žalovaného nároku a v priebehu konania riadne označil a založil do súdneho spisu všetky relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čím splnil svoju dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z § 132 ods. 1 C.s.p.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.11.2019 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

10. K otázke právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že vzhľadom na to, že ku vzniku záväzkového vzťahu došlo 16.4.2010, bolo potrebné na vec aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“). Nakoľko súd prvej inštancie na vec aplikoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, hoci správne mal použiť zákon č. 258/2001 Z.z., odvolací súd postupom podľa § 382 C.s.p. vyzval strany, aby sa vyjadrili k použitiu zákona 258/2001 Z.z. (najmä § 1, § 2, § 4), ktorý pri rozhodovaní použítý nebol a je pre rozhodnutie veci rozhodujúci.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových

nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. j), písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

14. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že zmluva uzatvorená dňa 16.4.2010 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná skutočnosť nebola v konaní ani sporná. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu uzatvorenej zmluvy, ktorej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere (nevynímajúc úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou spôsobom na kreditnú kartu, ktorý nie je vylúčený z pôsobnosti zákona) tak musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.; tieto náležitosti regulujú formálnu i obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je nedodržanie kľúčových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

16. V posudzovanej veci odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie má za to, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. V konaní nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu poskytnutého na kreditnú kartu. Pri tejto forme úveru je stanovený tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Je pravdou, že skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška a podobne) sú v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Nakoľko tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Na druhej strane ale uvedenie RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sú obligatórnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či ide o revolvingový úver, resp. iný druh spotrebiteľského úveru. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ splnia svoje povinnosti podľa podmienok tejto zmluvy a k dohodnutým termínom (§ 2 písm. d) v spojení s prílohou č. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.). Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového rámca, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi, a ktorá hodnota v čase uzatvorenia zmluvy je nemenná. Výšku RPMN je tak možné stanoviť pre určitú východiskovú situáciu, pričom výpočet musí vychádzať z nastavených parametrov úverovej zmluvy v

čase jej podpisu, t.j. z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (v danom prípade 500 eur), výšky splátok (v zmluve bola stanovená štandardná mesačná splátka - pevná - 25 eur), výšky dohodnutého úroku (v danom prípade 2,5 % mesačne; 30 % ročne), príp. výšky dohodnutých poplatkov. Indikatívny výpočet RPMN uvedený v zmluve, dohodnutým podmienkam v zmluve nezodpovedá. Údaje o RPMN uvedené v indikatívnom výpočte nemajú vo vzťahu k uzavretej zmluve žiadnu výpovednú hodnotu, preto nie je naplnená požiadavka obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 4 ods. 1 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z.

17. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že predmetná zmluva neobsahuje ani údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Účelom zakotvenia obligatórneho charakteru (uvádzania) údajov o priemernej hodnote RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je to, aby spotrebiteľ, ktorý ju uzatvára, mal možnosť porovnať tento údaj (vypovedajúci o priemernej výške RPMN od všetkých poskytovateľov úverov pre obdobné typy úverov) s údajom - výškou RPMN, pri ktorej mu je poskytovaný úver od dodávateľa, s ktorým uzatvára predmetnú zmluvu a posúdiť, či poskytovaný úver je pre neho výhodný alebo nie (v porovnaní s inými poskytovateľmi obdobných úverov). Absencia tohto údajov v zmluve preto znemožňuje spotrebiteľovi vyhodnotiť výhodnosť jemu poskytovanému úveru a preto neuvedenie i tejto obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

18. Pokiaľ predmetná úverová zmluva neobsahuje údaj o RPMN a priemernej hodnote RPMN v zmysle prechádzajúcich odsekov, je opodstatnený záver, že poskytnutý úver sa (už len z tohto dôvodu) považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

19. Na uvedenom základe neboli žalobcom uvádzané tvrdenia v odvolaní ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, keď ani ďalšie námietky uvádzané žalobcom v podanom odvolaní odvolací súd nepovažoval za podstatné, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade ich preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku; odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech a ktorému by inak patrila náhrada trov odvolacieho konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).